

Barcelona 31 d'agost del 1953

UNB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimats fills:

Hem rebut la vostra carta del dia 22 i ahir va llegir-la la família Rovira, quedant tots ells altament complaguts del elogis atorgats a la "mametis". Ting un rodet per acabar i del que en surti ja us en trameteré còpies. De les fotos dels nens ja us en parlava en una de les meves anteriors. Cada vegada que les torno a mirar o les ensenyo, m'agraden més.

Seguim a Bellaterra i, si Déu vol, no ens en mourem fins a darrers de setembre. En Joan, però, vindrà amb mi dies alterns a Barcelona, els dematins, per a preparar la revàlida de Batxiller que haurà de passar pel novembre o pel desembre, i tot seguit emprendre el curs pre-preparatori de la carrera d'enginyer. Això es el que ha decidit, carregat d'entusiasme, advertit de que és una de les carreres de més difícil acabar. Jo, i la mare, n'acceptem els riscs i els sacrificis, confiats en el seu talent i les seves ganes d'eleva-se damunt del comú dels mortals. Realment, les vacances paralitzen moltes activitats, però en multipliquen d'altres, com ara les meves. "Destino" hi dedica una sèrie crònica que volia retallar i adjuntar a la present, però me l'he deixat a Bellaterra.

Avui, mes tard, telefonaré a la Montaner i Simón per preguntar si ja ha arribat el Sr. González Porto. No ho ting en oblit. Tot seguit que hagi pogut parlar-hi ja t'escriuré.

No he sapigut res més d'en Triadú. D'en Janés m'assabento amb més freqüència de les seves dificultats econòmiques que no pas dels seus propòsits editorials. Quan la vida barcelonina reprenem el ritme de les activitats normals, no els deixaré viure preguntant-los pel llibre, perquè no es quedés arreconat com un bell propòsit, com, pel que sabem, passa amb l'"Antologia" d'en Bartra, de la qual tampoc te'n puc dir res, pels mateixos motius suara esmentats. L'amic Carles Sala te contot amb mi un compromís que ens hem de veure; àdhuc vaig invitar-lo a passar un dia amb la família a Bellaterra, però no he arribat a localitzar on passa les vacances, que, com tothom que s'estimi una mica, gaudeix en aquest país de la vagància.

En una meva anterior, de la qual estic esperant resposta, et donava una lleugera impressió del meu concepte respecte a en Bartra. Pel que tu me'n dius se que es una bona persona però com a escriptor la seva amistat, i menys encara la influència que em sembla que exerceix damunt teu, no t'afavoreix gens. Si la Biblioteca o Colecció de llibres, la direcció de la qual tu has refusat, cau a les seves mans i la passió li obscureix la intel·ligència, li valdria mes al senyor Gally de renunciar als seus elevats propòsits. La intenció de publicar a Mèxic les obres que no es poden publicar a Catalunya, es excel·lent i podria ser d'una transcendència imprevisible. Es tractaria, es clar, de publicar obres de probat valor literari, sense tendència política de cap mena, que caldria que es traduissin a altres idiomes, fent constar que a Espanya no s'havia autoritzat la publicació, per res més sino per haver estat escrita en el nostre idioma. Com que, de totes maneres, algunes obres es permet que s'editin en català, caldria explicar que les autoritzacions es donen segons un pla micromètric i unes determinades condicions, la més curiosa de les quals és que es mes probable que aurtzin l'edició de luxe, que la popular, de caire folklòric mes que erudita etc. etc. Els noms que et dona en Triadú son tots d'una solvència probada. En Pedroló -del qui no en conec res- crec que es un dels valors nous mes esperançadors. Tingué la dissort de concursar en el Joanot Martorell

l'any que "s'havia d'adjudicar el premi a en Pla". Jo no gosaria dir si es va cometre una injustícia, però si que s'ha dit que en Pla el mereixia pel mèrit "global" de la seva obra i per altres raons que el mateix Pedroló va admetre amb resignada ironia, segons vaig llegir en la revista RESSO, una de les millors que han vist la llum en aquestes circumstàncies, però inexorablement occida i perseguits llurs editors. La sotana no els va lliurar dels mal-de-cap d'haver-se emprés una missió de semblant naturalesa, a la qual es van decidir per creure's a recer d'entrebancs, tota vegada que no se' per quina mena de conveni les publicacions de veire rel.ligiós no s'han de passar per la Censura civil. No li van reconèixer tal caràcter.

Tornant als propòsits d'en Gally, si l'èxit de l'empresa depèn del què tingui l' "Odisseu" veig la cosa en perill. Això t'ho exposo privadament, esperant que aquesta opinió no arribarà a les seves oïdes, amb tot i que la exposo sense la més petita animositat per l'obra d'en Bartra. Els poemes en general ~~els~~ ^{que} avorreixen a la majoria de lectors. Per sostenir una col·lecció de vers en Pedreira fa més equilibris que un funàmbul i te mes disgustos que satisfaccions i mes compromisos que pessetes. No et dic res si es tracta de "poemes", més espessos i marejadors. El públic que absorbeix aquesta literatura es molt reduït i la majoria de les vegades compra obres de mèrit, com es ara l' "Atlàntida", de Verdàguer, o "El Compte Arnau", de Segarra no pas per llegir-les, sino per fer bonic a la llibreria. Si es una edició que no fa bonic, ja es compren que tindrà menys acceptació.

Es una llàstima que en lloc de guanyar premis literaris, et dediquis a discernir-los. El fer de jurat et donarà mes satisfaccions que satisfaccions. Puc anticipar-te que te'n penediràs. A Bellaterra hi ha un Jocs Florals. Jo soc un dels principals animadors, amb en Roda Ventura, nom que deus recordar). Doncs be, no he volgut cap any ésser del Jurat i, a desgrat d'això, no m'he lliurat d'un que altre disgustet, perquè mes d'un s'han cregut que la meua influència per fer premiar una determinada composició podia ésser de pès. Si que ho podia ésser, però no he volgut exercir-la per no caure en debilitats de les que ja no me n'hauria pogut aixecar. El món literari es molt petit, petitíssim, i son tants els que hi volen habitar! Diumenge, dia 6, es celebren els d'enguany. El president es en Joan Llongueres. El tindrà a dinar a casa, en companyia de l'Oller i Rabassa. A propòsit de l'Oller: te una o dues novel·les inèdites, d'aquelles que no es poden publicar aquí, i encaixarien molt be en la col·lecció d'en Gally.

Rellegint aquestes ratlles, veig que hauria de fer moltes correccions. No acostumo a escriure, així, de raig, a màquina. Si ho faig a màquina puc ratllar, afegir, subsanar, modificar l'estil o alguna paraula poc escaient. Però avui ho he fet a màquina, com altres vegades que desitjo quedar-me copia del que t'he dit, i no ting temps de depurar aquestes ratlles i menys encara de repetir-les. Com que només son per tu, i per la Rosa, ja us en fareu càrrec.

Avui es el dia de Sta. Rosa i de St. Raimon. Festa grossa per vosaltres. La mare la cel.lebrarà, intimament, amb actes de pietat i jo recordant-vos amb tot amor. Desitjem que vosaltres l'hagueu cel.lebrat amb salut i alegria. Suposo que ja haureu rebut la nostra felicitació.

Molts petons als nens i per tu i per la Rosa una forta abraçada dels vostres pares

Calet's i Pere